

igennem udvalget og vi havde set, hvor meget vi kunne få igennem, for i det øjeblik, der ikke kommer noget lovforslag, bliver der jo ingen dispensationsmuligheder. Derfor bliver vi nødt til at se på lovforslaget, og i sidste ende kan det godt være, vi stemmer for det.

Ebbe Kalnæs (CD):

Der bliver og er blevet brugt en del ressourcer på denne sag på mange måder; men vi er nu i gang med at lovliggøre en ulovlighed, og det er en speciel situation for et Folketing at lovliggøre en ulovlighed.

Det er en møgsag – forstået på den måde, at det er rigtigt, at der er en række kommuner, en masse endda, der har klaret det hele fint, men en række andre kommuner har givet folk grund til at tro, at det var o.k. En række kommuner har oven i købet sagt til folk, når kommunerne har skrevet til dem en gang om året og de er vendt bekymrede tilbage: Det skal du ikke tage dig af, det er noget, vi skal. Det er selvfølgelig en uheldig situation i en retsstat, og nu er vi altså i et dilemma, hvor vi skal tage stilling til en møgsag.

For det første ligger der en række breve ude i en række kommuner, hvor nogle har bedt om at få lov, fordi så mange andre fik det. Der blev svaret: Nej, vi skal altså overholde reglerne, og så må vi ikke gøre det. Disse breve ligger og blomstrer ude i mapperne rundt omkring, og her vil man nu bagefter, når vi har vedtaget forslaget her, sige: Det var da urimeligt, vi rettede os efter reglerne, for nu er der nogle andre – de, der ikke rettede sig efter dem – der får lov. Det er altså det dilemma, vi er landet i, men o.k., vi må så igennem det.

Der er ingen tvivl om, at CD's klare holdning er, at der er en række kommuner, der har givet folk god grund til at tro, at det, de gjorde, var o.k. Vi vedtog L 48 – stoploven – og det var ganske vigtigt, at den blev overholdt til punkt og prikke, for hvis den ikke var præcis og blev overholdt og vi så vedtog noget nyt efterfølgende, var vi blevet rigtig uhjælpeligt til grin. Det kan godt være, vi bliver det alligevel, men vi må igennem det, for det er nødvendigt.

Der ligger en 10-års-frist i lovforslaget, altså mulighed for, at kommunerne kan give dispensation i 10 år. Jeg er glad for, at de kommuner, der har passet deres ting, har sørget for at få folk ud og har fulgt den gamle lov, nu ikke bliver pålagt at sige til de få, som de her i mellemfasen ikke har fået ud: Nu får du 10 år. Jeg sy-

nes det er rimeligt, det lander ude i kommunalbestyrelserne. I øvrigt synes jeg, det er rimeligt, at problemet og diskussionen og skænderierne lander i kommunalbestyrelsen, for det er dér, de hører hjemme, når kommunen ikke har overholdt loven. Men der er mange, der har overholdt den, vil jeg gerne understrege.

Men nu er det altså sket, og så vil vi gerne have en løsning. Vores mål var egentlig en amnesti, det vil sige, at de folk, som bor der i dag, kunne blive boende. Vi kunne ikke se formålet med de 10 år. Der er en nogenlunde seriøs undersøgelse, som fortæller, at der vil være et par tusinde tilbage efter 10 år, og jeg kender dansk mentalitet så godt, at jeg nok tror, at når vi er kommet de 10 år frem, finder vi også en løsning for dem. Men selvfølgelig, hvis der ikke er et flertal for det, skal folk overholde loven.

Jeg vil understrege – og det er vigtigt – at den 5 plus 5-trappe, der ligger i lovforslaget, kan vi ikke lide, for den vil skabe yderligere stress, og vi synes ikke, det har noget formål. Vi vil komme med et ændringsforslag om 10 år samlet som en mulig ramme for kommunerne.

Vi er glade for, at ministeren er begyndt at give sig, så unge over 18 år, der tager på højskole, kan vende hjem igen; eller at de, der i sølvbryllupsalderen – som ministeren selv siger – er kommet i vanskeligheder og har fundet en dame et sted og finder ud af, at det ikke kan bære, også kan vende tilbage.

Der er nok et par andre småting, vi kommer til at drøfte yderligere mellem første og anden behandling; men der kommer altså et ændringsforslag om de 10 år, for jeg synes ikke, det andet er rimeligt. Jeg vil i øvrigt opfordre borgmestrene i den halve snes kommuner til at tage ind til ministeren og nå til en fornuftig enighed med ministeren, så det bliver en aftale mellem ministeren og Folketinget og kommunerne. Det ville være rart.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Nu talte hr. Ebbe Kalnæs før om det lovmedholdelige, og så vil jeg da gerne spørge hr. Ebbe Kalnæs, om hr. Ebbe Kalnæs har undersøgt, at f.eks. Dansk folke-ferie udlejer hundredvis af kystnære sommerhuse året rundt. Hvad vil hr. Ebbe Kalnæs gøre for, at loven bliver overholdt dér? Finanssektoren og mange andre erhvervsfirmaer har også sommerhuse, der udlejes næsten hele året rundt, og det må jo også være noget at tage fat på. Så nu skal hr. Kalnæs rigtig